

податкового тиску на сільськогосподарські підприємства знижувався рівень їх прибутковості. Нарахування та сплата податків відбувалася незважаючи на катастрофічну збитковість товаровиробників, що свідчить про пряме порушення їх економічних інтересів, переважання фіскальної функції податків над стимулюючою. Запровадження особливого режиму оподаткування сільськогосподарських товаровиробників у значній мірі змінило ситуацію на краще [4, с. 24].

У вітчизняній економічній науці тривалий час відносини розподілу розглядалися з позицій трудової теорії вартості. розподіл і використання прибутку, який залишився у розпорядженні підприємства після здійснення платежів до бюджету це наступна проблема з якою зустрічаються сільгоспвиробники. Сьогодні більшість економістів сходяться переважно на думці, що у створенні споживчої вартості беруть участь не окремі елементи продуктивних сил, а всі залучені у виробництво ресурси. Відповідно при розподілі одержаного від застосування виробничих факторів ефекту кожний з факторів має одержати свою частку в загальному результаті. При цьому вважаємо за можливе орієнтуватися на пропорції, які складаються між частками цих факторів у виробничому потенціалі підприємства.

В цьому випадку досвід розвинутих ринкових країн свідчить про існування серйозних проблем у співвідношенні інтересів власників і найманих працівників на етапі розподілу чистого прибутку. В Україні ця проблема поки ще не набула значних масштабів, але, безумовно, вона проявиться в майбутньому. Надання пріоритетів при виборі організаційно-правової форми господарювання сільськогосподарським кооперативам дозволить звести можливий конфлікт до мінімуму, оскільки при цій формі забезпечується збереження схеми, коли власники є одночасно і працівниками цього підприємства.

Література

1. Закон України "Про внесення змін і доповнень до закону України "Про селянське (фермерське) господарство" // Урядовий кур'єр. - 1993. - №113-114. - 29 липня.
2. Закон України "Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про підприємства" від 12 січня 1999р.
3. Закон України "Про підприємства в Україні" // Нове законодавство України. - Випуск 3. -К., 1992.
4. Жовнивач Р.І. Планування діяльності підприємства // Фінанси. -2004. -1. - С. 21-27.
5. Савчук В.К. Аналіз господарської діяльності сільськогосподарських підприємств. -К.: Урожай, 1995. - 328с.
6. Тарасюк Т.М., Шваб Л.І. Планування діяльності підприємства. Навчальний посібник - К.: Каравела, 2003, - 432 с.

СОНЯЧНА ЕНЕРГЕТИКА В УКРАЇНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ

Кухар О.В.

Науковий керівник: Скорук О.П., к.е.н., доцент

У даній статті проаналізовано стан сонячної енергетики в Україні та основні документи, які забезпечують державну підтримку у даній галузі, а також визначено основні завдання розвитку сонячної енергетики в державі.

Ключові слова. Сонячна енергетика, Державна цільова економічна програма енергоефективності на 2010-2015 р., Галузева програма енергоефективності та енергозбереження до 2017 р.

Вступ. Потенціал сонячної енергії в Україні є достатньо високим. За даними Інституту відновлюваної енергетики технічний потенціал сонячної енергії становить 28,8 ТВт/год⁵⁶, його використання дозволяє заощадити біля 5 млрд. м³ природного газу [1]. Наша держава входить у першу п'ятірку держав світу (Україна, США, Японія, Німеччина, Китай), що володіють самим потужним науковим і виробничим потенціалом для створення й випуску необхідного обладнання та устаткування, здатного вийти на світовий ринок сонячної енергетики.

Постановка завдання. Зважаючи на великий науковий досвід держави у галузі сонячної енергетики та наявні потужності виробництва (підприємства за часів СРСР в Україні у достатньому обсязі виробляли полі- та монокристалічний кремній), Україна має унікальну можливість завоювати чільну нішу у одній із найперспективніших галузей промисловості. Тому, нарощування обсягів виробництва і споживання сонячної енергії вимагає аналізу стану сонячної енергетики в державі та визначення основних завдань розвитку галузі, що посприє додатковим валютним надходженням, сформує якісно нову робочу силу та забезпечить зменшення енергетичної залежності нашої держави від енергоносіїв.

Результати. Україна має власне виробництво фотоелектричних перетворювачів, річний обсяг якого становить приблизно 150 МВт, причому близько двох третин продукції експортується. Вже встановлено 2 МВт автономних сонячних станцій з ККД на сучасному світовому рівні 14–16%. Також є технології й досвід промислового отримання полікремнію – сировини для монокристалічного кремнію, попит на який у світі зростає, а вартість його до 100 дол. США за 1кг [8].

Основним розробником устаткування для виробництва монокристалічного кремнію в Україні є ДП ЦКБМ „Донець” м. Луганськ. За участю ДП ЦКБМ „Донець” сформована інвестиційна пропозиція проекту створення обладнання для отримання полікремнію шляхом очищення металургійного кремнію і відновлення високопродуктивного виробництва високотехнологічної сировини в Україні за участю вітчизняних спеціалізованих підприємств [3].

Промислове виробництво в Україні ФЕП, модулів та сонячних електростанцій збільшилось за останні три роки у чотири рази. В Україні є ряд приладобудівних підприємств і підприємств мікроелектронного профілю для серійного випуску фотоелектричних перетворювачів - „Квазар”, „Гравітон”, „Гамма”, „Родон”, „Дніпро” та інші. У наші дні найбільш помітним гравцем на ринку виробництва “сонячного” кремнію є ЗАТ “Пілар”, що поставляє свою продукцію багатьом зарубіжним виробникам сонячних елементів, серед яких найбільша німецька компанія Q-Cells. Промислове виробництво сонячних елементів і сонячних батарей освоєне на київському заводі “Квазар”, 98% усієї виробленої київським заводом продукції постачається до Європи (Німеччина, Італія, Франція, Австрія)[6]. На сьогодні найбільші вітчизняні виробники монокристалічного кремнію – ВАТ „Квазар” та ТОВ „Пілар”, м. Київ, забезпечують майже 10 % світового обсягу

виробництва (2,5 тис./рік), вимушені імпортувати полікремній (Киргизія, Китай, Японія, США та ін.), а іноді працювати і за давальницькою схемою [3].

Українськими підприємствами здійснюється технічна допомога у реалізації проектів розвитку сонячної енергетики багатьох країн світу (Німеччина, Іспанія, Італія). Переважно німці купують сонячні модулі українського виробництва, які ставлять на дахи, а потім використовують для роботи в загальній мережі, тобто, люди, продають електроенергію державі, а держава їм за це виплачує кошти [11].

Недолік сонячної енергетики - нездатність в даний час конкурувати за вартістю з традиційними видами електроенергії. В Україні середньорічні суми прямої та розсіяної сонячної радіації на горизонтальну поверхню змінюються від 1070 кВт.год/м² (в районі Чернігова) до 1390 кВт.год/м² (Євпаторія). Тоді в залежності від зони, така батарея вироблятиме за рік 2200-2800 (3300-4200) кВт.год електрики, що задовольнить енергетичні потреби сім'ї на 3-4 чоловіка. Таке устаткування в Україні дуже дороге коштує, і купити його можуть не всі. Але із зростанням цін на енергоносії багато хто почав встановлювати комбіновані системи, що використовують енергію сонця для нагріву води і вироблення електроенергії, що на 30-40% знижує споживання газу. Більше 200 дахів в Україні оснащено сонячними модулями, з них більше 90% - виробництва ВАТ "Квazar" [2].

Попит на фотовольтаїку спостерігається в місцевостях, де існують перебої в електрозабезпеченні, і віддалених від традиційних ліній електропередачі (приватний сектор Криму, Карпат, котеджі в передмістях міст-мільйонників) [4].

На енергію сонця переходять не лише приватники, а й підприємства. За рахунок використання сонячної енергії витрати на організацію й щомісячну оплату опалення можна скоротити на 70%-80%, а в деяких випадках і відмовитися від дорогих проектів по газифікації промислових об'єктів (зазначено головою НАЕР Миколою Пашкевичем). Нещодавно на даху Павлоградського хімічного заводу було встановлено 120 м² сонячних панелей. А в селищі Погребище Вінницької області в одному з дитячих садків уже декілька років працюють сонячні батареї.

Декілька років тому з ініціативи Бориса Патона в Києві створено Інститут відновної енергетики НАНУ. Основне завдання фахівців полягає в тому, щоб на базі останніх досягнень науки все-таки знизити вартість обладнання. Тільки тоді у відновну енергетику залучатиметься приватний капітал і галузь стане прибутковою. Прогнозують, що за 5-10 років проблему високої ціни буде розв'язано. Енергетичною стратегією України на період до 2030 року передбачено досягти у 2030 році заміщення традиційних енергоносіїв в обсягах понад 57 млн. т у.п. за умови інвестиційних вкладень обсягом 60,4 млрд. грн. А частка альтернативних джерел енергії в загальному паливно-енергетичному балансі має зрости до 19 % [9].

В останній час нетрадиційна енергетика отримала визнання з боку державних органів влади, в результаті чого підготовлено та прийнято ряд державних програм.

Національне агентство України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів розробило "Державну цільову економічну програму енергоефективності на 2010-2015 роки". Серед головних завдань якої - оптимізація структури енергетичного балансу країни завдяки скороченню в ньому частки імпортованих викопних органічних видів енергоресурсів та заміщення їх іншими видами, зокрема отриманими з альтернативних джерел енергії. У 2010 р. на енергоефективність виділено 910 млн грн. Півмільярда гривень - гроші спецфонду, 100 млн - виручені від продажу квот на викиди парникових газів і 310 млн грн гроші допомоги ЄС. При цьому передбачено 250 млн грн на реконструкцію електромереж для прийому енергії з малих джерел, а отже, до надходжень інвестицій у сонячну та вітрову енергетику в тих місцях, де є найбільший потенціал [7].

Відділ сонячної енергетики в Україні в НАЕР здійснює фундаментальні та прикладні дослідження в галузі фізико-технічних проблем сонячної енергетики з метою: формування перспективних напрямків використання енергії сонячного випромінювання, математичного моделювання процесів перетворення сонячної енергії в електричну та теплову енергію, розробки матеріалів та енергоефективних конструкцій сонячних батарей і колекторів та створення систем енергопостачання на їх основі. НАЕР проводить активну співпрацю з представництвом Єврокомісії в Україні. Найближчим часом Єврокомісія планує виділити близько 3,5 млн. євро на виконання програм технічної допомоги НАЕР. Співпраця з європейськими колегами важлива не тільки в економічному плані, найбільш цінним є залучення практичного досвіду для ефективної реалізації політики у сфері енергоефективності [1].

Також існує розроблена Галузева програма енергоефективності та енергозбереження на період до 2017 р., основна мета якої - створення сучасної хіміко-металургійної галузі виробництва чистого кремнію для потреб вітчизняних підприємств - виробників високотехнологічних виробів, забезпечення розвитку наноелектроніки та нанофотоніки, випуску модулів сонячної енергетики і виробів електронної техніки, звільнення від імпортової сировинної залежності та створення потужного експортного потенціалу. При цьому передбачається: створення інжинірингових центрів і дослідних баз для проведення дослідно-промислових випробувань за новітніми технологіями та їх впровадження; відновлення виробництва технічного кремнію з кремнезему та розроблення технологій збагачення; відновлення виробничої бази підприємств, що утворюють промислову базу, зокрема ВАТ "Завод напівпровідників", Запорізького державного підприємства "Кремнійполімер", ВАТ "Чисті метали", Хіміко-металургійна фабрика (Донецька обл.); першочергового відновлення у ВАТ "Завод напівпровідників" (м.Запоріжжя) виробництва чистого кремнію в обсязі 3000 тонн на рік з поступовим його нарощуванням до 5000 тонн на рік; створення єдиної інтегрованої науково-технологічної інфраструктури виробництва чистого кремнію з використанням вітчизняної мінерально-сировинної бази та ін. [5].

З огляду на вище наведені факти, можна зробити висновок про небайдужість держави до розвитку сонячної енергетики. Це підтверджує і прийняття рішення про видачу ліцензій на провадження діяльності з виробництва електричної енергії ТОВ «Крайміа Солар 1» та ТОВ «Крайміа Солар 2» Національною комісією регулювання електроенергетики України. 23 вересня 2010 р. був затверджений зелений тариф для цих компаній, які є операторами перших сонячних електростанцій України, що найближчим часом мають бути введені в експлуатацію в Криму [10].

"Зелені тарифи" для сонячної енергії в Україні є дуже привабливими. Вони складають 0,42-0,46 Євро/кВт-год (перевищують німецькі в 1,5 рази), але процедура отримання та використання такого тарифу на сьогоднішній день є не чітким [9].

Відновлення вітчизняного кремнієвого виробництва може стати стимулом розвитку України як сучасної високотехнологічної і незалежної держави. В Україні доцільно відновити промислове виробництво сировини -

полікристалічного кремнію, що надасть нашій країні реальні економічні важелі впливу при здійсненні державної зовнішньої політики. Збут виробникам чистого кремнію буде забезпечений, оскільки, тільки підприємствам м. Кісва, які споживають чистий кремній і працюють на давальницькій сировині, необхідно десь 120 тонн щомісяця.

Висновок: Основні завданнями розвитку сонячної енергетики полягають у: пріоритетній державній підтримці проведенню науково-дослідних досліджень в галузі альтернативної енергетики, надання пільгових кредитів, безвідсоткових позик та інших інструментів фінансового стимулювання галузі, навчання і розповсюдженню інформації про наявний досвід інших країн у виконанні аналогічних програм, розробка прозорого і зрозумілого механізму отримання "зеленого" тарифу, встановлення гарантій отримання плати за вироблену електроенергію і чіткої процедури виділення землі під сонячні станції. Вирішення цих завдань сприятиме потоку інвестицій у галузь, а відродження виробництва чистого кремнію дасть Україні можливість зайняти гідне місце серед світових виробників чистого кремнію.

Література

1. Відділ сонячної енергетики //www.ive.org.ua/solar_energy.html.
2. В Україні росте споживання сонячної енергії //www.moesonce.com/povidomlennya/v_ukraini_roste_spozhyvannya_sonyachnoi_energhii.html.
3. Галузева програма енергоефективності та енергозбереження на період до 2017 р. // № 152 від 25.02.2009 року.
4. Комбіновані сонячні системи на 30-40% знижують споживання газу //www.moesonce.com/povidomlennya/kombinovani_sonyachni_sistemi_na_30-40_znizhuyut_spozhyvannya_gazu.html.
5. Концепції Державної цільової науково-технічної програми "Створення хіміко-металургійної галузі виробництва чистого кремнію за період 2009-2012 рр." від 8 жовтня 2008 р. N 1317-р // zakon.rada.gov.ua
6. Лукомський Д. Сонячна енергетика. Український журнал про альтернативні джерела енергії.- 2009.- №1.- с.24-25.
7. Мета уряду - збільшити частку відновлювальних джерел у паливному балансі // www.uaenergy.com.ua.
8. Могилко О.В. Аналіз перспектив розвитку сонячної енергетики та інших альтернативних джерел енергії України // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2010, - № 30, - с. 51-53.
9. Олександр Юденко: у 2020 в Україні може бути до 1 ГВт фотовольтаїчних систем //www.ecoclubua.com/2010/07/1gw-solar-in-ukraine-2020/.
10. Перші сонячні електростанції України отримали право на зелений тариф // solarcview.blogspot.com.
11. Поки влада декларує розбудову сонячної енергетики, модулі українського виробництва ідуть на експорт // www.UA-energy.org.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

Ломачинська І. В., Лисий В. О.
Науковий керівник: Недбалюк О.О., асистент

У статті висвітлено сутність конкурентоспроможності продукції підприємства, її важливість для ефективного його функціонування а також проблеми, що виникають у підприємств у процесі реалізації своєї продукції на ринку.

Ключові слова. Конкурентоспроможність, управління конкуренто-спроможністю підприємства, продукція.

Вступ. Підприємство є головним та невід'ємним компонентом всієї економіки держави, а також рушійною силою створення потрібної суспільству продукції та надання необхідних робіт та послуг. Саме тому особливу увагу потрібно приділити розробці такого механізму, який би не лише створив сприятливі умови для ефективної діяльності підприємства, а й забезпечив йому високий рівень конкурентоспроможності.

Постановка проблеми. Формування потенційної можливості господарюючих суб'єктів в конкурентній боротьбі та досягненні ефективних результатів в сучасних умовах ускладнюється в зв'язку з необхідністю постійного пристосування до умов, які на теперішній час є надто мінливими. Це потребує, в свою чергу, пошуку науково обґрунтованих концепцій функціонування та розвитку підприємств та підвищення конкуренто-спроможності виготовленої продукції.

Аналіз дослідження і публікацій. Вагомий внесок у дослідження конкуренції і розробку методологічних підходів щодо управління конкурентними перевагами підприємства зробили такі вчені-економісти, як М.Портер, І.Ансофф, Ф.Котлер, А.Томпсон, Г.Азоев, А. Градов, Н. Мойсеева, Н. Симеонова, Р. Фатхутдінов, А. Юданов, А. Романов, А. Бревнов, так і вітчизняні вчені: Е. Азорян, І. Решетникова, В. Герасимчук, А. Воронкова, Ю. Ярошенко, О. Костусев, З. Борисенко, О. Шнипко тощо.

Результати дослідження. Правильне розуміння поняття конкурентоспроможності продукції та її рівня є важливою умовою досягнення успіху підприємством. В економіці перехідного періоду категорія конкурентоспроможності є однією із ключових, оскільки саме її рівень визначає успіх та процвітання підприємства або ж його невдачу та поразку у своїй діяльності та можливість ефективного функціонування [2].

В ринковій економіці важливим чинником успіху продукції є її конкурентоспроможність, – відповідність товару умовам ринку, конкретним потребам, не лише за своїми якісними, технічними, економічними та естетичними характеристиками, але й за комерційними та іншими умовами його реалізації (ціна, терміни поставки, канали розподілу, сервіс, реклама).

Найбільш влучним визначенням конкурентоспроможності продукції є визначення, відповідно до якого конкурентоспроможність продукції — це комплексна багатоаспектна характеристика, яка відображає можливість продукції на протязі періоду її виробництва відповідати за своєю якістю потребам конкретного ринку, адаптуватися по відношенню

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ
Випуск 9

Вінниця-2011

УДК 332:338.432

ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)

Е-45

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2011. – Випуск 9. – 269 с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Друкується за рекомендацією Вченої ради Навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Вінницького національного аграрного університету. Протокол №5 від 18 січня 2011 року.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;

Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;

Прутська О.О., д.е.н., професор, ВНАУ;

Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;

Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Чорнопищук Т.І., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Киш Л.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Нікітченко В.С., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;

Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ

ЗМІСТ

АНАЛІЗ СТАНУ, ПРОБЛЕМ ТА ПЕРСПЕКТИВ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ Глеба М. М., Скорук О. П.	3
УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ СИСТЕМНОГО ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Глеба М. М., Поліщук Н.В.	4
ЕНЕРГІЯ – У ВСІХ ЇЇ ПРОЯВАХ, ЯК ОДИН ІЗ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ Н.О.Москалюк, О.П.Скорук	6
ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНИХ МОДЕЛЕЙ ДІАГНОСТИКИ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА Антошук В.О.	8
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ Баранова Ю.В., Свентух А.О.	9
ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ Берлізова М.П., Колесник Т.В.	10
ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ФОРМУВАННЯХ Беспалько І.В., Новодворська В.В.	13
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ТА ВИКОРИСТАННЯ БІОГАЗУ Бондар О.О., Калетник Г.М.	15
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ Бородій В.В., Скорук О. П.	16
МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Вдовенко О.С., Підвальна О.Г.	18
ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ – ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА Віннік І.Ю., Новодворська В.В.	19
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ ТА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ Вовк К.І., Скорук О.П.	21
РИНОК МОЛОКА І МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ Гавриш А.М., Березюк С.В.	23
ПРОБЛЕМИ КВОТУВАННЯ ЗЕРНА В УКРАЇНІ Слюсаренко А.В., Бурлака Н.І.	24
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ Годз Я.О., Березюк С.В.	26
ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ Голишевська А. А., Томчук О.В.	27
ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ І РЕЗЕРВИ ЇХ ПІДВИЩЕННЯ Гудзь Г.М., Пронько Л.М.	29
СУЧАСНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЛЮДСТВА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА НАВКОЛИШНЄ ПРИРОДНЕ СЕРЕДОВИЩЕ Довбищук О.О., Березюк С.В.	31
СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗБИТКІВ Казиміров В.А., Березюк С.В.	33
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ Заремба Н. В., Сегеда С.А.	35
СВІТОВЕ ЗНАЧЕННЯ ГЕОТЕРМАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ Казьміржевська І.І., Скорук О.П.	37
ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА ОСНОВІ СІТКОВОГО ПЛАНУВАННЯ Коцулера Л.В., Потапова Н.А.	38
ЕНЕРГІЯ СОНЦЯ ТА ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ Коцулера Л.В., Скорук О.П.	39
ФОРМУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ ДОХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ Кульпінський І.О., Бондар І. М., Хасцька О.П.	41
СОНЯЧНА ЕНЕРГЕТИКА В УКРАЇНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ Кухар О.В., Скорук О.П.	42
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ Ломачинська І. В., Лисий В. О., Недбалюк О.О.	44
ПЛАНУВАННЯ МАТЕРІАЛЬНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ЯК ЗАСОБУ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ Марчук І. В., Кафлевська С. Г.	46
ЛІЗИНГОВІ УГОДИ В ЗЕД ПІДПРИЄМСТВ АПК Марчук І. В., Клочковський О. В.	47

СУТНІСТЬ РАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ Марчук М.В., Березюк С.В.	49
СТАНОВЛЕННЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА В УКРАЇНІ: НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ Марчук І. В., Кубай О. Г.	51
ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРІВ Марчук І. В., Підвальна О. Г.	53
СОНЯЧНА ЕНЕРГІЯ – ВАЖЛИВИЙ ВИД АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ Мельник М.Л., Скорук О.П.	54
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДОВИХ БІРЖ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ Назарова Г.С., Хаєцька О.П.	56
ОСОБЛИВОСТІ МАТЕРІАЛЬНОЇ МОТИВАЦІ ПРАЦІ В СУЧАСНИХ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Недзельський Т.А., Фіщук Н.Ю.	57
ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК Ничипоренко І.І., Українець О.В., Пчелянська Г.О.	60
РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ Корнійчук О.О.	61
ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ НА ФІНАНСОВЕ СТАНОВИЩЕ КРАЇНИ Онофрійчук І. С., Вдовенко Л.О.	63
КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Поліш Ю.В., Качуровський В.С.	65
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ БІОЕТАНОЛУ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ Поліщук Л.В., Поляруш О.В., Г.М. Калегнік	66
ПОТЕНЦІАЛ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ Прокошева А.С., Скорук О.П.	68
АНАЛІЗ РІВНЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Садовська А. Е., Пронько Л. М.	71
ОПТИМІЗАЦІЯ ДЖЕРЕЛ ФОРМУВАННЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА Сіваченко О.М.	73
ПРИРОДНІ МОНОПОЛІЇ ТА ЇХ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ Сологуб В.П., Брояка А.А.	75
ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ ТА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ Динисюк М., Брояка А.А.	76
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ В УКРАЇНІ Білик Г. О., Коровій В.В.	78
ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ Бурлака О.М., Скорук О.П.	80
ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПЕРЕРОБКИ ЦУКРОВОГО БУРЯКА НА БІОПАЛИВО Іщенко І.І., Скорук О.П.	81
ФОРМУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ПОСІВНИХ ПЛОЩ В РЕГІОНІ Іщенко І.І., Скорук О.П.	83
ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ ТА ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ Філонова В.М., Фіщук Б.П.	84
ІНВЕСТИВАННЯ В РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ЦЬОМУ ПРОЦЕСІ Шевчук Б. К., Сегеда С. А	86
ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЦТВА БІОЕТАНОЛУ В УКРАЇНІ Живега О.А., Скорук О.П.	88
ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ О.О.ТЕРЕЩЕНКА Томаш А.В., Ціхановська О.В.	89
УПРАВЛІННЯ ЧАСОМ МЕНЕДЖЕРА Вацьківська А. В., Колесов О.С.	92
ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА Чвалюк А.С., Поталова Н.А.	94
ЗАДАЧІ ТА МЕХАНІЗМИ РОЗПОДІЛУ ДОХОДІВ ТА ВИТРАТ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ Глеба М. М., Клочко О.В.	98
НОРМАТИВНО-ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ВИКОРИСТАННЯ БІОПАЛИВ В УКРАЇНІ Чвалюк А.С., Скорук О.П.	100
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА Шафієва Л. Г., Кубай О. Г.	102
ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ЗЕРНОВОЇ ПРОДУКЦІЇ Поліщук Л. В., Фіщук Б. П.	104

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОГРАМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТУВАННЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ У ПЕРЕХІДНИЙ ПЕРІОД ЕКОНОМІКИ Глеба М. М., Заболотний Г. М.	106
МЕТОДИ АНАЛІЗУ ОСНОВНИХ ФОНДІВ ТА ВИРОБНИЧИХ ПОТУЖНОСТЕЙ Колодніцька Т.М., Козловський С.В.	107
МЕРЧАНДАЙЗИНГ: ЗАСОБИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ НА ЛЮДИНУ Бабаха О.О., Мамалига С.В.	108
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ Бучок А. В., Кубай О. Г.	110
МЕНЕДЖЕР – ГОЛОВНИЙ НОСІЙ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ Бучок А.В., Підвальна О. Г.	111
РАЦІОНАЛЬНЕ ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА Васильчук О.Ю., Мазур А.Г.	113
СУЧАСНИЙ СТАН МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ Вдовенко О.С., Мамалига С.В.	114
КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР – ОСНОВНИЙ ЮРИДИЧНИЙ ДОКУМЕНТ, РЕГУЛЮЮЧИЙ ТРУДОВІ, ВИРОБНИЧІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ НА ТОВ «КРИЖОПІЛЬСЬКИЙ ЕЛЕВАТОР» Войтенко О.І., Шовкун В. А.	115
КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ОДИН ІЗ ІНСТРУМЕНТІВ ЕФЕКТИВНОГО ЗДІЙСНЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Ганжа Т.І., Підвальна О.Г.	118
НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ЗА СУЧАСНИХ РИНКОВИХ УМОВ Ганжа Т.І., Качуровський В.С.	119
ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У КЕРІВНИКІВ ТА ВПЛИВ ЛІДЕРСТВА НА КАР'ЄРНИЙ РІСТ МЕНЕДЖЕРА Гелета О.П., Підвальна О.Г.	121
СУЧАСНИЙ СТАН МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ Герасимчук О.М., Кубай О.Г.	123
СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТ Герасимчук О.М., Красняк О. П.	124
МОДЕЛІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: ЇХ ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ Гонтар О. О., Кубай О. Г.	127
АНАЛІЗ ЧИННИКІВ ТА ФАКТОРІВ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ Гонтар О. О., Шевчук О.Д.	129
НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ РЕКЛАМИ Грубеляс О. І., Мамалига С.В.	130
СТАН РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ Гуковська Т.О., Скорук О.П.	132
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТАРИФІКАЦІЇ РОБІТ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Гуцалюк О.І., Шовкун В.А.	134
СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ — ВАЖЛИВИЙ СПЕКТР ДОСЛІДЖЕННЯ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ Дашківська Ю.А., Шовкун В.А.	136
ІННОВАЦІЙНІ ПРІОРИТЕТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ Демидаш Л. С., Сегеда С.А.	138
МАРКЕТИНГОВЕ РОЗУМІННЯ ТОВАРУ Дерун А.С., Мамалига С.В.	140
ПІДПРИЄМНИЦТВО – РУШІЙНА СИЛА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ Дубецька О.О., Власенко І.В.	142
ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА: ЇЇ СУТЬ ТА ПРИНЦИПИ Дубецька О.О., Кубай О.Г.	143
ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ У УКРАЇНІ Дубецька О.О., Красняк О.П.	146
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ Бучок А. В., Клочковський О. В.	147
ПЛАНУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ІЛІ АПК Скляр К., С. Г. Кафлевська	149
РОЗРОБКА БІЗНЕС – ПЛАНУ ДІЯЛЬНОСТІ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА Керніцька О.О., Кафлевська С.Г.	151
НАПРЯМКИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА Керніцька О.О., Кубай О.Г.	154
ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ Кириленко Л. В., Фіщук Б. П.	156
ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ Козак С. В., Кубай О. Г.	159

МІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ Козаченко І. Ю., Кичук К. М., Пчелянська Г. О.	161
ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Козяр Н.О., Шовкун В.А.	163
ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Котень Р.І., Козловський С.В.	165
ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ТИПУ ВЛАДИ Кудлаєнко М.О., Підвальна О.Г.	167
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІ ДІЯЛЬНОСТІ Кузьмінець О.В., Шевчук О.Д.	168
НАПРЯМИ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Лакомський А.А., Заболотний О.Г.	170
АІГТИНФЛЯЦІЙНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ Мельничук К.С., Кубай О.Г.	173
БЮДЖЕТНО-ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ Мендусь О. І., Кубай О. Г.	174
ВИТРАТИ НА РЕКЛАМУ Нагорна О.В., Мамалига С.В.	176
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Ничипоренко І. І., Козаченко І.Ю., Пчелянська Г.О.	177
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ШНОУТВОРЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ В РИНКОВИХ УМОВАХ Бучок А. В., Кафлевська С.Г.	178
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ЗА РИНКОВИХ УМОВ Остапенко О.А., Кубай О.Г.	180
ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ Паламаренко Я.В., Матвієнко О. Л.	182
ПОБУДОВА СПОЖИВЧОЇ ФУНКЦІЇ Паламаренко Я.В., Гапчак Т.Г.	184
РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ БІОРЕСУРСІВ, ВАЖЛИВІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ Паламаренко Я.В., Скорук О.П.	187
ХОЛДИНГ: ЙОГО СУТЬ І ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ Паламарчук А.Ю., Власенко І.В.	189
ЗЕМЕЛЬНЕ РЕФОРМУВАННЯ ТА МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН Паламарчук А.Ю., Кубай О.Г.	191
ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Палій Л.В., Козловський С.В.	193
ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ Петрук М.С., Кубай О.Г.	194
ДЕРЖАВНА ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА Піщенко І.О., Кубай О. Г.	196
ІНТЕРНЕТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОСУВАННЯ ТОВАРУ НА РИНКУ Побережняк Г.М., Мамалига С.В.	198
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИХ ЗАСАД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ Поліш Ю.В., Кубай О.Г.	200
СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ Порожня Ю. Л., Бурлака Н. І.	202
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА Пундик В.Є., Кубай О.Г.	204
МЕТОДИ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ Смашнюк І. М., Підвальна О. Г.	206
ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ Смашнюк І. М., Клочковський О. В.	207
ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ Солоненко Ю. В., Мамалига С.В.	209
УПАКОВКА, ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА СПОЖИВАЧА Танасійчук І. І., Мамалига С.В.	211
ПЛАНУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ ТА ЗАХОДИ ПО ПІДВИЩЕННЮ ЇХ РОДЮЧОСТІ Панасюк Т. Є., Кафлевська С. Г.	212
ПОЛІПШЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРІВ Тищенко В. Е., Мазур К.В.	214

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЮДЖЕТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ Фоніцька Т.І., Марченко О.І.	215
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ Шафієва Л. Г., Кафлевська С. Г.	217
ВИКОРИСТАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО МАРКЕТИНГУ З МЕТОЮ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ Шафієва Л.Г., Мамалига С. В.	219
КОНТРОЛІНГ ЯК СУЧАСНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Швець Т.С., Качуровський В.Є.	222
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА РИНКУ ПРАЦІ Швець Т.С., Кубай О.Г.	224
ЗОВНІШНЯ РЕКЛАМА: ЕФЕКТ ВПЛИВУ НА СПОЖИВАЧА Якубовська К. А., Мамалига С.В.	226
ДЕРЖАВНА НАУКОВО-ТЕХНІЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА Кузьмінець О. В., Кубай О. Г.	228
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ З ПИТАНЬ ОПЛАТИ ПРАЦІ Кущак В.М., Шовкун В.А.	230
ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ ТЕОРІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ Хмарук О.М., Шовкун В.А.	232
ПОСАДОВІ ІНСТРУКЦІЇ ЯК ОСНОВА РЕГУЛЮВАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПОСАДОВИХ ОСІБ Остафієва А.В., Шовкун В.А.	235
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ Рейзер В.С., Власенко І.В.	237
ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Рейзер В.С., Мамалига С.В.	238
ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ Валідуда С.В., Шовкун В.А.	240
ПРЕДМЕТ, МЕТОДОЛОГІЯ, ЗАВДАННЯ ТЕОРІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ Сологуб В.П., Шовкун В.А.	241
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ НОРМУВАННЯ ПРАЦІ Чичуга А.О., Шовкун В.А.	244
КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРА Шуткевич Л.А., Вдовенко Л.О.	246
ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ Легун А.В., Кубай О.Г.	248
РІПАК – МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ ЕНЕРГЕТИКИ Войтова Ю., Скорук О.П.	249
СУЧАСНИЙ СТАН БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ Шуткевич Л.А., Вдовенко Л.О.	251
ДОСЛІДЖЕННЯ СИЛЬНИХ ТА СЛАБКИХ СТОРІН ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛЕЖНО ВІД ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ НА ОСНОВІ SWOT-АНАЛІЗУ Садовська А.Е, Гапчак Т.Г.	252
СТРУКТУРА РЕАЛІЗАЦІЯ ЗЕРНОВИХ ПО РЕГІОНАХ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ Волошановська О.С., Мазур А.Г.	256
УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМИ РИЗИКАМИ В АСПЕКТІ ФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОГО РЕЗЕРВУ КРЕДИТНИХ ОПЕРАЦІЙ ПІД ЧАС ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ Бездітна В.В., Сьомченков О.А.	258
АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ФОРМ ТА АСПЕКТІВ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА НА СТРАХОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ Стропова К.А., Губанова Л.І.	260
ЗНАЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У ВІДТВОРЮВАЛЬНИХ ПРОЦЕСАХ ПІДПРИЄМСТВ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ Батішева К.Б., Поліщук О.А.	262